

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 3. oktobra.

Rusija se poslednji čas za Bolgare toliko ne briga, kakor poprej. Kaže se, kakor da bi jej ne bilo dosti do tega, kako se razvijajo stvari ob Balkanih. To seveda je navidezno. V resnici pa ruska diplomacija smotra svojega ni izpustila izpred oči. Prej ali slej bode stvari znala preobrniti sebi v korist. V Peterburgu dobro vedo, da se jim Bolgari ne ustavljajo iz svoje inicijative, ampak zaradi tega, ker so jih preslepili nasprotniki Rusije in vsega slovanstva in je sedaj šuntajo proti slovanseki Rusiji. Slovanom neprijazne vlasti so poslale Koburžana v Bolgarijo, če tudi to taje in ga tudi še sedaj podpirajo. Da ne podpira Evropa tega pustolovca, gotovo bi si ne bil upal iti v deželo in bi se tudi obdržati ne mogel. Težišče vse te politike je v Berlinu. Nemčija je že na Berolinskem kongresu intrigovala proti Rusiji in deluje v protiruskem zmislu nadalje. Bismarck je dolgo znal to svoje ravnanje prikrivati, delal se je celo prijatelja Rusije in je pridobil kako drugo vlast, da je delala Rusom ovire.

Nemci se boje da bi jim slovanstvo, ko se okrepi, kedaj ne skušalo izviti prvenstva v Evropi, katerega so si prisvojili. Zaradi tega zatirajo, kjer morejo, življ slovanški. Na Balkanu na raznarodnje misliti ne morejo, zato pa šuntajo Balkance proti Rusiji, da tako nete razpor mej slovanstvom. Nemci so že davno spoznali slabo stran Slovanov, da se radi prepirajo mej seboj, zato delajo, kjer morejo, zdražbo mej njimi.

Pravi vir težav v Bolgariji ni v Sofiji, ampak kje drugje in se ne bode rešil v Bolgariji, ampak — kje arugej, ali mirno ali pa z vojno. Kakor stvari sedaj stoje, je jako verjetno, da se bode ta prepir rešil v veliki evropski vojni, v vojni, v katerej se bode odločilo, ali bodo zanaprej Nemci ali Slovani igrali prvo ulogo v Evropi.

Slovanška Rusija se neprestano pripravlja na ta veliki boj. Pred vsem hoče odpraviti velike težave, tikajoče se mobilizacije v tako velikej državi. Da so polki enakomerno razmeščeni po vsej velikanskej Rusiji, preteklo bi mnogo časa, predno bi se za vojno mogli pripraviti, ta čas bi pa nasprotniki dobro porabili. Vojna uprava ruska zategadelj poslednja leta premika polke iz srede Rusije na zapad. Nedavno prišli so iz sredine države zopet 4

peš- in 6 kavalerijskih polkov v zapadne gubernije. Napravljajo se nova oblačila, posebno pozornost obračajo železnicam. Jako spretni vojaški inženirji ruski imajo mnogo dela. Črnomska mornarica se je oživela.

Posebno pozornost obračajo na Dunav. Vlado podpira parobrodno društvo Gagarinovo, ki ima namen pospeševati ruski upliv na Dunavu. V 28. pristaniščih so, kakor piše „Nemzet“ nameščeni ruski plovbeni uradniki. V teh pristaniščih imajo pontone (mostne čolne), ki so tako narejeni, da se z njimi lahko premosti v kratkem Dunav. Sedaj ladije prevažajo le ljudi, a so tako narejene, da se lahko porabijo kadar si bodi za vojne ladije. Jedna ladija ima že sedaj dva topova in dvojni krov. Ruski častniki ogledujejo obrežje in mej sabo občujejo z neko tajno pisavo. Ti častniki se sicer obnašajo jako zdržljivo. Te dni imeli sta priti tudi dve vojni ladiji na Dunav. Ladije vozijo do Belegagrada. Ruski nastavljenici opažajo pozorno tudi dela ob železnih vratih.

To vse dokazuje, da se Rusija resno pripravlja za veliki boj. Noče namreč, da bi jo vojna našla nepripravljeno, kakor jo je zadnja rusko turška vojna, ko je zaradi preslabe vojne sile nekaj časa se celo morala umikati pred Turki.

Pa tudi diplomacija ruska pridno deluje, ne le vojna uprava. Pripravlja zvezo s Francijo. Če tudi na Francoskem ni zmagala monarhistična stranka pri volitvah, vendar vsi ruski listi vladni in nevladni naglašajo, da je taka zveza mogoča, in da vlada vina pri tem ne pride v poštev.

Sedaj je le še vprašanje, koliko časa še potrebuje Rusija, da dovrši vse vojne priprave, potem bode pa že določno povedala, kaj da hoče. Najbrž ne bo več dolgo, „Balkan-correspondenz“ je zvedela, da je Turčija se obrnila do velevladij, da naj potrdijo Koburžana ali se pa izreko, kako bi se drugače uravnalo bolgarsko vprašanje. Morda je to Turčija storila na željo Rusije, da tako spravi bolgarsko vprašanje zopet v tir in se začno pogajanja, katera utegnejo biti povod velikej vojni, ki bode odločevala, ali bode imel prvenstvo v Evropi Nemec ali Slovan. Morda se bode pa stvar mirno rešila, če bodo Nemci že naprej spoznali, da ne zmagajo zjedinjenih Rusov in Francozov z vsemi zvezami. Mi seveda poslednje želimo, ker je tudi v interesu Avstrije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. oktobra.

Deželni zbor **koroški** se bode letos bavil z vprašanjem, bi li ne bilo umestno, da se osnuje deželna zavarovalnica proti ognju. S tem vprašanjem so se bavili predlanski razni deželni zbori, a so se pokazale prevelike težave, da bi se taki načrti uresničili. Zatorej tudi ni prav verjetno, da bi se posrečilo Korošcem ustanoviti tako zavarovalnico. Mnogi tudi dvomijo, da bi uspevale deželne zavarovalnice.

Mladočeški shod v Libohovici se je izrekel, da morajo vsi uradniki in sodci na **Češkem** biti vešč obeh deželnih jezikov. Dežela se administrativno ne sme razdeliti, v deželnem zboru naj se pa snuje narodne kurije, ki bi odločevale zlasti o šolskih zadevah. Deželni šolski svet se ne sme deliti, ker bi to privedlo do administrativne delitve dežele. Cesar naj se da kronati kraljem češkim, ko se poprej o tem sporazumeta vladar in narod, kakor se je to zgodilo na Ogerskem. — Mladočehi bi radi v deželnem zboru postopali vzajemno s Staročehi. Tako so vsaj dali razumeti „Narodni listy“. Staročeski listi pa pišejo, da se to ne da lahko doseči, ker so Mladočehi že osnovali svoj klub. Vidi se, da baš mej Staročehi vlada toliko nasprotje proti liberalnim tovarišem, da skoro ni misliti na sporazumljenje. Staročehi so bili vajeni sami gospodariti, a sedaj bi se pa morali ozirati na Mladočeha, ker jih je toliko v deželnem zboru. To pa seveda jim ni prav po godu. Sprave mej obema strankama bi pa bilo želeli v interesu češkega naroda, a je le malo upanja, da bi se uresničila. Posebno tedaj ni upanja, če se obistini, da namestnik in kardinal delujeta na to, da se osnuje društvo, katerega namen bode delovati na to, da se bi liberalne ideje ne širile mej češkim narodom. To društvo bode torej naperjeno naravnost proti Mladočehom in bode zatorej le netilo sovražstvo mej strankama.

Letos je več **ogerskih** jednoletnih prostovoljcev napravilo častniški izpit v madjarščini. Pokazalo se je, da je ta metoda jako dobra, da so bile torej vse bojazni neosnovane, ki so jih gojili nekateri, če se ne bodo vršili izpiti v nemščini. — Več Srbov se baje namerava iz Ogerske preseliti v nezavisno srbsko kraljevino. Kakor piše v Niši izhajajoča „Svoboda“, pripeljalo se je v okolico Niša 70 graničarjev ogledovat zemljo. Sto petdeset rodbin izpod Pančeve bode v Srbiji poiskalo novo domovino.

Vnanje države.

Ruski prestolonaslednik je baje v lastnoročnem pismu kraljici **srbski** naznanil, da obišče kralja

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

I.

(Dalje.)

Puščavnik stal je zopet po konci, a z očmi, ki se niso bale strašnega mraka v obličji Refundovom, temveč katerim je bilo videti, da motré vsako črtico v upalem, nenavadno shujšanem obrazu njegovem.

Otec Jarolím vskliknil je znova, a zdaj so mu strašni glasovi zamrli na jeziku. Potem pa je planil na Refundo kakor lev, ki je zasledil predrzneža, ki mu je odnesel mladiče iz duplje. A ta ognil se se je stisnjenim pestem puščavnikovim brzo odskočivši s snežnega kupa.

Otec Jarolím padel je drugič v sneg, a zdaj ni ustal več.

Seljakom strdila se je vsa kri v žilah.

„Pomagajte mu in naložite ga na voz! — Zaman bi nam pokvaril vso pot. — Odkod je?“

„Iz puščavnice nad Srbčem!“ odgovoril je boječe Králiček. Seljaci dvignili so oca Jarolíma ne brez težav, poravnali so slamo na vozu, razstrli kóce in potem stoprav položili nanj svojega vodnika.

„Dva sta zadosti, da ga spravita do njegove kočje. — Ostalci pojdete za mano! — Že tako čakajo vas nestrpnó! — Ali ste oglušeli? — Ali hočete, da bi vas vodil ta — norec? V taki starosti je najbolje, da se ostane pri rožnem venci in premišluje o zadnjih rečeh človeških. In če mu poleg tega še uide razum iz tiru —?“

Videti je bilo, kakor da Refundova postava raste, kakor da je že za polovico višja, a z obraza izginjal mu je oni strašni izraz in se menjal v poteze, ki so najedenkrat našle pri narodu skoro suženjsko poslušnost.

Čez pet minut zaškripal je voz v snegu, in v istem hipu premaknili so se seljaki z Refundo na čelu dalje globlje v gozd. A ni jim šlo več tako hitro, zdelo se jim je, da jih nekaj z vso silo vleče nazaj za onim starcem, katerega sta dva konja zopet

vlekla nazaj k njihovim rodnim vasem, da imajo na nogah privezane stote. Refunda slutil je njihove misli. Ko so korakali jedva polu ure, je obstal, obrnil se k njim, in ostro njegovo oko uprlo se je vprašujoče v obraze vseh, kateri so se zopet povešali k mrzlemu snegu, na katerem je bilo videti kakor zmrzle krvave kaplje.

„Mislite na dom! — Na žene, na otroke mislite! — Mislite na starca, na ubogega zmešanca! — Vém. Ako hočete, vrnite se domov k svojim ženam, k svojim otrokom, za starcem v njegovo puščavo. — Ali si pa domišljujete, da vas bodo pustili, da vam bodo odpustili?“

Refunda se je zasmel, kmetje pa so o tem smehu odreveneli.

„Ko bodete legli k svojim ženam, ko bo v vaših hišah in pod vašimi strehami najtišje, kakor v grobeh, potem pridejo, ženam iztrgajo vas iz naročij in odvedo tija, od koder se ljudje ne vračajo. — Hočete-li, vrnite se!“

Refunda korakal je zopet z brzim skoro letčim korakom naprej in seljaki za njim, kakor bi se bili le za trenotek oddahnili.

Aleksandra, ko se poravnajo vse težave v srbske kraljeve rodbini.

Pogodba, ki jo je bila sklenila **bolgarska** vlada z ameriški kapitalisti zaradi posojila 25 milijonov, se je razdrla, ker se posojilo ni uplačalo v dogovorjenem obroku. Bolgari bodo torej morali drugod iskati posojila.

Vest, da misli **Turčija** pomanjšati vojsko svojo, ni osnovana. Mi te vesti tudi verjeti nismo, ker bi v Turčiji hitro nastali nemiri, da nema država vedno zadostne sile na razpolaganje. Pričakovati je poprej, da svojo vojsko povekša.

S 1. dnem t. m. začel je izhajati v Elku v vzhodnej **Prusiji** nov list „Szczery Przyjacieli Ludu“. Ta list je namenjen Mazurom, katerih je še v Prusiji kacic 400.000.

Dopisi.

Iz Trnovega pri Ilirski Bistrici 2. oktobra. [Izv. dop.] Pri našem poštnem uradu ali „uredu“ v Ilirski Bistrici smo vedno na boljšem, nazadnje bode nas od samih dobrot konec. — Ko so vendar (vsaj menimo) že v vseh krajih Kranjske in tudi drugod po Slovenskem dvojezični pečati, vlada na našem še vedno le blažena nemščina, in vendar lahko vse Nemce, spadajoče k tej pošti, na prstih jedne roke sesteješ, pa še ne potrebuješ vseh. V najnovejšem času pa so celo povzdignili — pravo za pravo povzdignile, kajti na naši pošti vlada le lepi spol — še laščino na prestol, in sicer na prestol poštnih dopisnic. Ne vem, kako smo dospeli do te sreče, imamo se li zahvaliti tistim dvem laškim ali furlanskim družinam, katere je vrgla osoda v naš kraj, ali furlanskim delavcem naše „tovarne opeka“, ali pa morebiti Reki, ki nam pošlje poleti nekoliko tudi laško govorečih „Sommerfrischlerjev“. — Vsekakor bi rad vedel, komu smo dolžni hvalo?

Iz Sežanskega okraja 30. septembra. (Okrajna učiteljska skupščina) za Sežanski šolski okraj je bila dne 23. t. m. v Sežani. Prisotnih je bilo 36 učiteljev in učiteljic, a odsotnih, radi različnih uzrokov, bilo je 5 učiteljev.

Gosp. c. kr. okrajni šolski nadzornik profesor Sinkovič otvori sejo ob 10. uri, imenuje za svojega namestnika nadučitelja Komenskega gosp. A. Leban, v zapisnikarja se volita po predlogu g. A. Kosovel, učitelj v Dutovljah in gosp. E. Pakiž, učitelj v Štorjah.

Potem je sledilo nadzornikovo poročilo o stanju šolstva v tem okraju. Spominjal se je prilično N. Velečastva, presvetlega cesarja našega Frana Josipa I., ustvaritelja in pokrovitelja našega šolstva, čemur so navzočni z burnimi živio-klici odzivali. Pa tudi spomnil se je pretužnega dogodjaja, smrti preljubljenega cesarjeviča Rudolfa in v znak sožalja je učiteljstvo ustalo s svojih sedežev.

Glede šolskega poročila omenim le mimogredé nekoje točke.

Za šolo godnih otrok — od 6.—14. leta — bilo je v okraju 4649. Od teh je obiskalo šolo 99½%, kar znači jako redno šolsko obiskavanje.

Šolski napredek bil je dober, kajti učiteljstvo je z mladino dobro napredovalo. Prav dobro se je poučevalo v 5 šolah, slabo v 4 in v ostalih dobro ali zadostno.

Potem nam je g. nadzornik prečital učni red od 20. avgusta 1870 ter priporočal, da se strogo

po njem držimo. Omenilbi še druge točke zanimivega poročila, pa znam, da bi vaših čitateljev ne zanimali in zbog tega to opustim.

Prilicno nam je gosp. nadzornik prečital več pol obširen odlok vis. c. kr. deželnega šolskega sveta, koji prepoveduje učiteljstvu mešati se v politične in narodne agitacije in dopisovati v politične liste. Vsekako se pa odobruje dopisovanje v strokovne časopise, ako se to zgodi v dostojnem okviru ter se s takimi dopisi nobenega osobno ne žali.

Druga točka dnevnega reda je bila: Referati o novih učnih načrtih, koje je vis. c. kr. deželni šolski svet za Primorje z dopisom v 10. dan avgusta 1881, št. 7307, obelodanil.

Referirali so: a) Za predmete: čitanje, pisanje, učni jezik, realija in nemški jezik: za jednorazrednice: g. učitelj Ivan Bano iz Divače, za dvorazrednice: g. nadučitelj Anton Benigar iz Tomaja, za štirirazrednice: g. nadučitelj Anton Leban iz Komna. (Trirazrednic pri nas ni); b) za predmete: računstvo, risanje, petje in telovadba: za jednorazrednice: g. učitelj Fr. Tomšič iz Nabrežine, za dvorazrednice: g. nadučitelj Anton Pakiž iz Lokve in za štirirazrednice: g. nadučitelj Mate Kanté iz Sežane; c) za ženska ročna dela: gđc. učiteljica Cazafora Kristina iz Sežane.

Vsi referati so bili jako obširni in temeljito sestavljeni in učiteljstvo jih je „en bloc“ vsprejelo. Jedino referatu g. A. Pakižu učiteljstvo ni potrdilo. Tukaj moram omeniti, da g. A. Pakiž ni bil prisoten, ker je v učiteljskem kmetijskem tečaju v Gorici; čital pa je njegov referat brat njegov gosp. Emil Pakiž.

Sledilo je potem poročilo knjižničnega odseka in konečno volitvi v knjižnični in stalni odbor.

S tem je gosp. nadzornik ob 4. uri popoldne zborovanje zaključil.

Konečno zahvalil se je g. podpredsednik Ant. Leban v imenu prisotnih gospodu nadzorniku za taktno in nepristransko vodstvo konference, čemur so sledili krepki živio-glasi in odpela se je stoječ cesarska pesen.

Po 4 uri bil je v gostilni g. župana Mahorčiča skupni obed, kjer smo se do mraka s petjem i. t. d. zabavali.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) snide se, kakor smo že objavili, dne 10. t. m. Ob 10. uri popoldne bode v stolni cerkvi sv. maša, ob 11. uri pa prva seja.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Dne 1. oktobra t. l., to je na dan otvoritve, bil je prvi uradni dan. Izdalo se je 105 uložnih knjižic, kar je očitno znamenje, da ima občinstvo zaupanje v mestno hranilnico Ljubljansko, čemur se pač ni čuditi, ako pomislimo, da je mestna občina Ljubljanska vsled § 2. pravil hranilničnih položila za hranilnico posebno kavcijo v znesku 20.000 gld. v obligacijah in da za vse uloge, torej za ves kapital, ki ga uložijo stranke v mestni hranilnici v plodonosno obrestovanje, prevzema mestna občina splošno poroštvo. Naj še omenimo, da so isti dan došle hranilnici tudi že

uloge z dežele po pošti, tako, da sta oba uradnika komaj zmagovala obilno delo, ter ustregla mnogostevilnim uložnikom, tembolj ker se je poslovanje, vsled poprejšne slavnostne seje upravnega odbora hranilnice pričelo še le ob 9. uri.

— („Slovenec“) se je v včerajšnji številki silno razkoračil nad nami, ker smo bili toli predrzni, da smo brez njegovega milostnega dovoljenja priobčili par drobnostij o aferi v Poddragi. Njegova jezica je kakor nepotrebna, tako tudi nepremišljena, brez vse prave podlage. Mi v vsej tej zadevi nismo izrekli niti jedne svoje besede, ampak zabeleževali popolnoma objektivno dogodke, kakor so se nam poročali, v podlistku celo rekli, da se v Vipavski dolini oglašča čudno gibanje. Da kaj takega, ko imovita, več stotin broječa občina, hoče premeniti svoje veroizpovedanje, nismo zamolčali, bila je le naša časnikarska dolžnost. Ali mislijo gospodje „Slovenčevi“, da naj zaradi njihovih lepih očij posnemamo tiča noja ter utaknemo glavo v grm? Drage volje prepuščamo njim samim to ulogo, kajti nam ne ugaja, našim čitateljem pa še menj. Sicer pa tudi pri tej priliki konstatujemo, da v vsej tej zadevi „Slovenca“ niti imenovali nismo, a se je on vendar bojevito zakadil v nas, mi smo, kakor rečeno, pisali samo to, kar se nam je poročalo, kar se je res godilo, zatorej bi o „nepoklicanem hujskanju“ niti govora biti ne smelo, da ni strast večja, nego previdnost. — Ker je bil „Slovenec“ včeraj jako obširen, treba tudi nam še nekoliko vrstic, ne da bi stvar meritorno razpravljali, ampak da površno povemo, kako in kaj. Mej Poddrago in Št. Vidom teče že 39 let pravda zaradi bere in doneskov, ki jih morajo plačevati v Št. Vid, akoravno imajo in vzdržujejo svojega duhovnika. Poslednji čas naložilo se jim je celo, da morajo za nov zvonik v Št. Vdu plačati, če se ne motimo, tretjino, akoravno imajo sami jako lep in drag zvonik. Poddražani so v tem oziru od Poncija do Pilata, pritoževali se, plačevali stroške, vse zaman, neopravičenega plačila se neso mogli znebiti in vsi obeti, s katerimi so jih tu in tam odpravljali, izjavili so se v določenem roku in se le par dnij pred odhodom v Karlovec dostavila se jim je razsodba, ki je pravdo rešila v njim nasprotnem zmislu. Uvidevši, da nikjer ne prodro, odposlali so deputacijo na Hrvaško, kjer se je pa stvar tako zasukala, da Poddražani ne ustopijo v pravoslavje, ampak v grško zjedinjeno cerkev. Unijati so po liturgiji „pravoslavni“, po veri „rimokatoliki“. Po takem bi Vipavci premenili obred latinski za staroslovenski, vere pa ne. Unijati pripoznavajo papeža za svojega vrhovnega poglavarja v veri. Tako stvar sedaj stoji. Naj se „Slovenec“ še tako jezi, te resnice nihče utajiti ne more, da se Poddražani že 39 let branijo krivičnega plačila, da je pa ves njihov odpor zaman, da se ga odkrižati ne morejo. Stvar ima torej gmotno stran in če je naš dopisnik v tem oziru rabil besede sv. Pavla, menda ni zakrivil še smrtnega greha. — Očitanja, da se strinjamo z nemško-židovskimi listi, pa ne veruje niti „Slovenec“ sam, niti židovi, kajti to je le ocvirk, „late qui splendet“.

— (Imenovanje.) Davčni nadzornik g. Valentin Levičnik imenovan je davčnim višjim nad-

Oni, ki so se vračali k Srbču, vozili so se že dobro uro. Otec Jarolim dvignil se je naglo na vozu in začujen uprl oči v moža, ki je sedel poleg njega na vozu.

„Kje, za Boga, smo? — Jaz na vozu? — Kje so Pozdešci, Srbčani...?“

„Šli so z Refundo, oče Jarolim!“

„In kam peljeta mene?“

„V vašo puščajnico, oče Jarolim. — Hočete-li morebiti v mojo hišo?“

„In kdo vam je naročil to, da ste se upali?“

„Refunda, oče Jarolim.“

„Refunda! — Ali je on vaš gospod, da ga tako slepo ubogate? — Jaz naj se vrnem v svojo kočico? Razrušena je, streha raztrgana, križ podrt, zvonec razbit, mah raznesen od viharja... Zato sem prišel mej vas? Zato sem vam storil toliko dobrot? Ni ljudstvo nehvaležno —“

„Oče Jarolim!“

„Ali niste nehvaležneži? — Torej obrni konja, da jih doidem!“

„To bi bila vaša smrt, oče Jarolim! Mi pa hočemo, da bi bili še dolgo, dolgo let mej nami!“

Puščajnik na slami se je dvignil, kakor bi

hotel skočiti doli, a ni mogel. Nekam preveč je oslabil! Kaj pa hoče tudi z osemdesetimi in morda še večimi leti. Potem oprl je visoko čelo, katero je razrivala le jedna, a zato globoka brazda, ob roko in ni pregovoril besedice več. Niti se ni premaknil, ko so konji potegovali in je voz skakal s strani na stran.

Ob kaki najstari uri obstali so seljaki z Refundo nad dolino, kjer se je visoko borovje najedenkrat umaknilo grčastim pritlikavcem, ki so na straneh nad snegom črneli kakor zablodilci, nasproti, katerim se je vedla priroda prav po mačešje.

Pred očmi razgrnila se jim je slika — da je niso pozabili do smrti.

V dolini plamtelo je do sto ognjev. Okrog plamenov stale so moške postave z glavami povešenim k prsim, opirajoč se ob kmetško orožje. Zdelo se je, da stojé dremajo. Po dolini vladala je tihota, katero je pruruševalo samo močnejše praskotanje svežih, polagoma prikladanih drv.

„Poglejte! Vsi ti ostavili so svoje žene in otroke, svoje hiše in svoje kočice kakor vi... Boljših časov hočejo pridobiti svojim otrokom...“ Refunda je umolknil. „Hočejo, da bi se v Podlesje vrnila

svoboda, izgnana od gospodskih psov, zvezana od mušketirjev in kakor se vsi ti gospodski derači imenujejo, — s starih pergamenov spraskana, ponarejena in pokvarjena. Vi hočete isto! Kdo bi ne hotel tega! In zato, tovariši, brez strahu! O vaših kosah pripovedovali bodo dolgo in vaših cepcev dolgo ne bodo pozabili tod!“

Seljakom zvenele so te besede v uho, kakor vesela godba o proščenju.

„Kdo je?“ ozval se je v dalji strašen, globok glas.

„Prijetelji. — Od Kornouza!“

„Pozdravljeni, — idite dalje!“

Dva zajetna moža sta izstopila, in seljaci z Refundo korakali so navzdol v dolino zopet z brzim korakom, s privzdignjenimi čeli in istotako kakor njih voj z napetimi prsi. Pri tem pa se jim je zdelo, da Refunda vendar ni človek kakor oni, ker bi mogel drevje premikati, in ker proti njemu ni opravil ničesar niti otec Jarolim.

* * *

Bilo je že davno po polnoči. Zapadno obzorje je še vedno v temnordeči zarji. Gorel je Kounovsk dvorec. Ognji v dolini so samo še tleli, a

zornikom v območji finančnega ravnateljstva v Ljubljani; davkar g. Josip Potokar pa glavnim davkarjem v območji finančnega ravnateljstva v Ljubljani. —

— (Gosp. stud. med. Vikt. Gregorič) poslal je iz Novega Mesta 23 gld. 97 kr. „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“ kot čisti donesek koncerta, ki so ga v imenovanem mestu priredili tamošnji velikošolci v korist naznanemu društvu. Slava jim!

— (Nov odvetnik.) G. dr. T. Horvat, ki je bil dozda kot odvetniški kandidat v Celji pa je sedaj prakso dovršil naznanil je odvetniški komori, da odpre svojo pisarno na Ptui.

— (Tehniško društvo za Kranjsko) priredi v soboto dne 5. t. m. društveni izlet na Savo pri Jesenicah, da si ogleda velike, nove fužine kranjske obrtne družbe.

— (Poročil se je) danes v Trbovljah gosp. Leopold Armič, mestni učitelj v Ljubljani, z gospodično Pavlico Planšak.

— (V Gradci) bila je, kakor čitamo v „Tagespostu“, pretekli petek pri tamošnjem „ad hoc“ delegovanem okrajnem sodišči obravnava proti g. Antonu Gregoriču, tajniku Ptujске posojilnice, ki je bil zatožen, da je dne 22. avgusta 1888. leta odposlal brezimno ulogo na pravosodno ministerstvo. V tej ulogi pravi se mej drugim: Okrožno sodišče v Celji je sestavljeno tako, da ni več zaščita pravica, ampak nemšk „Vehmgericht“. Stranke presoajo se le po svojem političnem mišljenju. Pristranost sega tako daleč, da se celo pri hudodelstvih proti pravosti kaznujejo le Slovenci, Nemcem nasproti pa se preiskave ustavljajo. Dvorni svetnik Heinricher, velik prijatelj lovu v Ormoži in Slovenski Bistrici, daje si izplačevati popotne stroške za pregledovanje tamošnjih sodišč, akoravno se izključno bavi le z lovsko zabavo. Nadsodišče je dognalo, da so vsa ta očitavanja neosnovana in začelo potem iskati pisca. Razne okoliščine napeljele so sum na g. Gregoriča. Dasi je bila rečena uloga brezimna in pisava taka, kakor od kake nespretna roke, so vendar veščaki odločno izrekli, da je omenjeno ulogo gospod Gregorič pisal. Vслед tega obsodilo je sodišče gosp. zatoženca na 150 gld. globe, eventualno 30 dni zapora.

— (Gosp. dr. Erazem Barčič) poslal je baronu Rukavini pismo, v katerem naznanja svoj izstop iz stranke prava. Gosp. dr. Barčič obsoja v tem pismu polemiko mej „Hrvatsko“ in „Obzorom“, ki je pri sedanjih razmerah uprav „crimen laesae patrae“. Ko je potem precej ostro obsodil politične stranke na Hrvatskem, očitajoč jim nedostatno domoljubje, pravi naposled: „Preverjen, da delovanje sedaj obstoječih deželnozborskih klubov domovini ni le brezkoristno, marveč celo škodljivo — kajti mesto da bi se sloga pospeševala se širi razpor in sovraštvo mej sinovi jedne majke, domovine —; preverjen, da je skrajni čas, da se vsi rodoljubi zberó pod zastavo nezavisnosti in zjedinjenja vseh Jugoslovanov brez razlike imena in veroizpovedanja, sklenil sem, da ne bodem pripadal nobenemu sedanjih klubov, dokler se ne sestavi velika, kompaktna stranka, ki bode tožila po rečenem smotru“. Zaradi tega naznanja svoj izstop. — Dr. Barčič je tako odlična

osoba, da je njegov izstop velik udarec za stranko prava, to tembolj, ker nameravata Valušnih in Urpani tudi izstopiti. Vidno je, da so se naveličali Starčevičeve komande in da so prišli do prepričanja, da je baš Starčevič oviral slogi mej opozicijo in Srbe spravil v vladni tabor.

— (Otroški vrt v Rojani,) ki ga je na novo ustanovila družba sv. Cirila in Metoda, odpomogel bode pereči potrebi. Zglasilo se je toliko otrok, da vseh niti vsprejeti ne morejo.

— (Glede c. kr. državne obrtne šole v Trstu) piše „Edinost“: Kakor čujemo, upisalo se je tudi mnogo slovenskih mladeničev, da si pridobijo potrebnih naukov glede obrtništva in rokodelstva. Ker se je pri snovanju te šole obečalo, da se odpre tudi slovenski oddelek ako bode zadostno število slovenskih učencev, pozivamo vse slovenske stariše, ki so letos svoje otroke upisali v to šolo, da se oglase pri našem uredništvu, ako želijo, da se store potrebni koraki za odpretje slovenskega oddelka na tej šoli.

— (Vse slovenske pevce na Dunaji) vabi odbor „Slovanskega pevskega društva“ na Dunaji, da blagovole pristopiti kot izvršujoči udje ter redno prihajati k pevskim vjam, ki so ob petkih 1/8. uri zvečer v dvorani „Cäcilienvereina“ I. Salvatorstrasse 12. „Slovansko pevsko društvo“, ki obstoji že polnih 28 let, steklo si je nepopisljivih zaslug za slovansko petje mej vsemi Slovani. Zato bi pač vsak Slovenec, ki je pevec ter biva na Dunaji, moral za svojo dolžnost zmatrati, da pristopi k imenovanemu društvu ter pridno prihaja k pevskim vjam.

— („Vrtec“) ima v 10. številki nastopno vsebino: Boj pri Lepantu. Pesen. — Janko Mesojedec. — Kar ni nikdar bilo, niti ne bode. — Zadržna cvetica. — Otročja pesenca. Pri zibel. — Pri stari mami. — Na stari grad. — Lev in Lisica. — Josip Ressel. — Slamnati možic. — Listje in cvetje.

— (Izpred sodišča.) Nedavno priobčili smo notico o dogodku v Lescah, kjer Ljubljanski romarji neso dobili prostora v plačanem tretjem razredu, marveč bi se bili imeli voziti v vozeh, ki neso osebnemu prometu namenjeni. Nastal je vsled tega prepir in uradnik Lehmann dal je nekemu Ljubljanskemu trgovcu zaušnico. Na poslednjega tožbo bila je pretekli teden pri okrajnem sodišči obravnava, pri kateri je bil uradnik Lehmann obsojen na 10 gld. globe in povrnitev dotičnih stroškov, Ljubljanski trgovec pa na 150 gld. Upamo, da ne bode ostalo samo pri tej obsodbi uradnika Lehmanna, temveč da ga državne železnice vodstvo odstrani. To bode v interesu železnice same, a tudi v interesu potujočega občinstva.

— (Na izložbi v Oseku) bil je izložen sod, držeč 300 veder. Ta sod izdelan v Vinkovcih, kupil je gosp. Nosan iz Zagreba za 750 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 2. oktobra. V pravdi proti mladopoljskim socialistom bil je izmej 8 zatoženec obsojen le Kozłowski zaradi pregreška proti javnemu miru in redu, ker je hotel napraviti tajno društvo. Prisodili so mu 14 dni zapora. Drugi zatoženci bili so oproščeni.

Kaj pa bi bile še neizmrle priče...?

Refunda izgovoril je te besede tako rekoč nehote.

„Za nedavno zasipali so jednega s črno prstjo. Govoril je pa tako, da ga nihče ni mogel razumeti. Mrzlica premikala mu je jezik... Le bodi brez skrbi, glava moja! Spominjali se te bodo vendar, če bodeš tudi že davno sprnili. Govorili bodo o tebi, ko ne bodo niti vedeli, kje razpada tvoje truplo v prah... Boš, moraš biti njihov rešitelj! In zato se ne obotavljaj! Škoda je vsake ure, škoda vsake minute! Ko poteko srage vroče, kadeče se krvi, potem bilo bi že prepozno, vse pokvarjeno...“

Nekje bila je ura na cerkvenem stolpu dve. Sredi taborja dvignil je naglo glavo zajeten mož, imel jo je oprto ob velikansko puško. Stal je tudi nekako v samotni. A jedva da je odbila ura, začula se je nekje tromba ponočnega čuvara.

„Stoprav dve!“ zamrmral je debeljak in segel z levico k boku, kakor da bi se hotel prepričati, je-li dobro pritrjena ondu polurjasta francoska sabla. Potem zmel si je oči in se ozrl na zapad.

„Ob štirih moramo oditi! Za nami gredo, kakor vohonski psi. Naj se le upajo v naše go-

Belgrad 2. oktobra. Po ministerskega sveta sklepu izročila se je ministerskemu predsedniku, generalu Gruicu, naloga, da se pogaja s kraljico. Načelnik kabinetu imel je vsled tega s kraljico že daljša pogovora, ki sta pa oba bila brezuspešna. Metropolit Mihael si prizadeva, da bi napravil poravnavo mej vlado in kraljico.

Pariz 2. oktobra. Rochefort izdal nov volilni oklic, ki končuje z besedami: „Proč s tatovi!“. Rochefort pozivlje volilce v Belleville, naj zopet glasujejo zanj, akoravno se je njegova izvolitev zavrgla. — Grof Pariški in vojvodinja Uzès nečeta Boulangerja več podpirati. Boulanger nekda namerava izseliti se v Egipt.

Peterburg 2. oktobra. „Grazhdanin“ poroča, da se je v mestu Reštu v Perziji pričela kolera. Rusija storila je potrebne zdravstvene korake.

Berolin 3. oktobra. „Reichsanzeiger“: Cesar obsoja v „Kreuzzeitung“ z dne 26. septembra objavljene napade na druge stranke zlasti gledé „cartell“-a. Cesar ne dovoljuje nobeni stranki, da bi se ponašala, kakor da jej je odprto cesarjevo uho. Cesar zmatra sporazumljenje in obestransko prizanesljivost za jako koristno in se je odločno izrekel proti napadom v „Kreuzzeitung“, kajti sredstva, s katerimi „Kreuzzeitung“ naskakuje „cartell“ se ne strinjajo niti s spoštovanjem do najvišje osebe, niti z ustavnimi določbami.

Washington 3. oktobra. Odposlanci na kongres severno-, srednje in južnoameriških držav, 100 na število, zbrali so se v državnem ministerstvu, kjer jih je Blaine v imenu vlade pozdravil, naglašajoč blaginje združenja ameriških narodov. Narodi morajo se na morji tesneje zvezati, železnična mreža na severu in jugu mora se kmalu spojiti na ožini Panamski. Blaine izvoljen predsednikom kongresu. Seje odložile so se do 18. novembra.

Razne vesti.

* (Kardinal nadškof dr. Ludovik Haynald) praznuje dne 15. t. m. petdesetletnico mašništva svojega. Kardinal namenil je tem povodom nad 450 tisoč goldinarjev za razne ustanove. Ker je kardinal bolehen, bode petdesetletnico bolj na tihem praznoval in želi, da se mu ne bodo prirejale nikake ovacije.

* (Umetno gojenje bisernih školjk) priporoča „Agramer Zeitung“ v daljšem sestavku. Kako se umetno goje ribe in raki, na Francoskem, Italijanskem in na Švedskem ostrige, v Jadranskem morji pri Korintu morske gobe, tako bi se lahko začelo tudi z bisernimi školjkami. V ta namen bil bi posebno prikladen morski zaliv pri Bakru, ker ima zadostno globočino 1—40 metrov in ker je morje ondu topleje (23 stopinj), nego na kateri koli primorski obali. Za poskušnjo naj bi se kacic 1000 taciš školjk iz Rudečega morja ali pa iz Perzijskega zaliva pripeljalo v Bakerski zaliv.

* (Štrajk.) Iz Bruslja se 30. m. m. poroča: V južni Belgiji ustavilo je 2500 rudokopov svoje delo.

* (Tatvina.) Nepoznati lopovi ulomili so 29. m. m. po noči v prodajalnico nekega zlatarja v Monakovem ter mu odnesli zlatnine in srebrnine za 12.000 mark in gotovine 700 mark.

temne postave so še vedno stale okrog njih z glavami povešenimi na prsi, opirajoč se ob kmetško orodje, kakor bi stoje dremali.

Na skrajnem konci na rebri pod velikanskim polu osehlím hrastom stal je osamel mož z glavo oprto ob deblo in z rokama nad prsi prekrizanimi. Krvava zarja svetila mu je premo v obraz, v čegar brazdah je rdela zasedla kri.

Bil je Refunda.

Včasih ozrlo se je njegovo oko po dolini, hitelo od tolpe k tolpi, potem pa se je vselej uprlo v nič.

Vesti, katere je slišal pred hipom, so ga nekam preplašile. Od Žatca korakal je baje cel polk z brzím hodom na Podlesje. In nesreča, ki ga je danes ujela in ki mu je utegnila biti usodna, vznemirjala je tudi njegove misli. Hotel je v Jiřice; v Lstiboři zgrabila pa ga je vojaška patrolja in ako bi slučajno voz, katerega so vojaki dobili nekje na Okrouhlini, ne bil zablodil, bi današnja noč bival že v ječi. A vse te podobe stopale so v glavi njegovi v ozadje pred starcem, katerega je kmetom v očigled imenoval norca. In tega zadnjega dogodka se ni in ni mogel rešiti.

zdove! Nič več ne prideje odtod! Na to se vam zakolnem, vi čepičarji, kakor bode hoteli! Ko so takrat prišli na Podlesje za Žiřko, tudi nihče ni šel zdrav od tu! — A svetimo vam pa, gospóda, po dnevi in po noči! Ali vidite kaj takega tam na Dunaji? Morali bi priti in s svojimi očmi pogledati, kako se Podlesci maščujejo nad svojimi trinogi vsakih sto let jedenkrat!

Debeleč mël si je zopet oči, da bi videl bistreje, kakor kragulj.

„Po k. — Kaj je to na nas! Tri, štiri — gospóda! Potem bi še govorili z njimi. Naše kose in cepce bi lahko razumeli! Nemci so! Sicer bi se z njimi niti ne pogajali!“

Metljar Rozhoda smejal se je svojim mislim

Temne postave v bližini dvigale so tudi glave, ozirale se okrog sebe in se čudile, kako se more kdo še smejati. A nihče ni izgovoril ne jedne besede, kakor bi jim bili jeziki primrzli. Po glavah rojile so jim v polusnu misli: „ali ni vse to zaman, ali kaj dokažemo, ali si pomoremo?“ A nahodoma pridružila se jim je vselej še druga: „In če ničesar ne dokažemo in si nič ne pomoremo, zaman vendar ne bode!“ (Dalje prih.)

VABILO K JOUR-FIXU

kateri bode
v proslavljenje brata dr. Jul. Dereani-ja
v soboto dne 5. oktobra t. l.
v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice.
Začetek ob 8. uri.

VSPORED:

1. Pozdrav.
2. „Venec narodnih pesnij“. Pojeta gospodičini.
3. Komični prizor.

Svirala bode vojaška godba 17. pešpolka baron
Kuhn in peli iz posebne prijaznosti gospodje čit-
alniški pevci.

Program vojaške godbe:

1. Verdi: Koračnica iz opere „Aida“.
2. Flotow: Uvertura k operi „Stradella“.
3. Kremser: „Ach, wie herrlich ist die Liebe“, valček iz
operete „Der Botschafter“.
4. Emerschtisch: „Slovanske varijacije“ (za krilni rog).
5. Fr. Wagner: „Immer fidel“, polka franc.
6. Donizetti: Tercet iz opere „Lucrezia Borgia“.
7. Král: „Edelweiss“, polka-mazurka.
8. Peters: „Zmes narodnih pesnij“.
9. Konosik: „Die Lautenschlägerin“, gavota.
10. Millöcker: „Gilda“, valček iz operete „Der Viceadmiral“.
11. Vilhar: „Mrtva ljubav“, pesen za trobento.
12. Gleisner: „Flotte Geister“, hitra polka.

Vabiva vse p. n. brate k prav mnogobrojni udeležbi.
Gostje dobro došli!

V Ljubljani, dne 2. oktobra 1889.

Dragotin Hribar. Drd. Fr. Tekavčič.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

29. septembra: Magdalena Sortori, ključarjeva hči
3 mes., sv. Petra cesta št. 53, za božjastjo.
1. oktobra: Bogdan Svetek, železniškega uradnika
sin, 4 mes., Nove ulice št. 5, za katarom v želodec in črevih.
— Franca Verbič, delavka, 22 let, Tržaška cesta št. 20,
za mrzlico.
2. oktobra: Anton Kikelj, delavčev sin, 15 let, Ilo
vica št. 1, za jetiko.
3. oktobra: Neža Cirar, posestnica, 77 let, Trnovske
ulice št. 17, za oslabljenjem.

Tuji:

2. oktobra.

Pri **Malič**: Krüger, Rosenberger, Beer z Dunaja.
— Igler z Dunaja. — Pressburger z Dunaja. — Eschen-
bacher z Dunaja. — Czechmanek z Dunaja. — Schütz z
Dunaja. — Kostić iz Mitrovice. — Pauer iz Gutenhaga. —
Kumei iz Gradca. — Popp iz Gradca. — Plantan iz Ra-
dovljice. — Königsbrun s Solnograškega.
Pri **Slonu**: Sajovic iz Gradca. — Sajovic iz Ma-
lačke. — Mosetig iz Trsta. — Gutter iz Liona. — Eisler
iz Velike Kaniže. — Bartl iz Brna. — Span iz Draždan.
— Corseto iz Pulja. — Kramer iz Pulja. — Löwinger iz
Velike Kaniže.
Pri **Južnem kolodvoru**: Jursche iz Beljaka. —
Hudabivnigg iz Gradca. — Toplak iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

dne 2. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	5	Surovo maslo,	78
Ječmen,	4 33	Jajce, jedno,	3
Oves,	3	Mleko, liter	8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 66	Telečje	58
Koruza,	5	Svinjsko	60
Krompir,	2 57	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	10 50	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	90	Slama,	2 23
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 70
Špeh frišen	60	„ mehka, 4 „	4 25

Meteorologično poročilo.

Dn.	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
2 okt.	7. zjutraj	725.4 mm.	7.8° C	sl. sh.	obl.	5.70 mm.
	2. popol.	727.3 mm.	11.6° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	730.6 mm.	9.6° C	sl. jz.	obl.	dežja.
Srednja temperatura 9.7°, za 3.7° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 3. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.75	gld. 83.65
Srebrna renta	84.60	84.70
Zlata renta	110.30	110.55
5% r. a. renta	99.65	99.60
Akcije narodne banke	923	922
Kreditne akcije	306	305.75
London	119.80	119.95
Srebro	—	—
Napol.	9.48	9.49
C. kr. cekini	5.67	5.68
Nemške marke	58.47 1/2	58.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175
Ogerska zlata renta 4%	99	90
Ogerska papirna renta 5%	95	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	20
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	138
Frammway-društ. velj	170 gld. a v.	230

Mlad mož

če je mogoče prost vojaščine, ki je večš nemščini, sloven-
ščini, oziroma laščini, **vsprejme se**

za risarja

v kamnolomu na Nabrežini (pri Trstu). — Nekaj
znanja v kamenarstvu se želi.
Vpraša naj se pri trdki G. Tönnies v Ljub-
ljani in hkratu predlože spričevala. (775—8)

Klet v najem

odda se takoj

v Spodnji Šiški „Pri raci“ h. št. 14.

Letna najemščina 50 gld.

(780—4)

Boštjan Tome.

Zahvala.

Za mnoge, povodom jubileja
mojega skazane mi dokaze na-
klonjenosti in blagohotnosti, izre-
kam vsem blagohotnikom in pri-
jateljem najiskrenejšo in najsrč-
nejšo zahvalo svojo. (807)

Z velespoštovanjem

FRAN EHRFELD

restavratér v hotelu „Pri Slonu“.

Služba opravnika

(šafferja, vavpta)

z nastopom 1. novembra t. l. odda se na de-
želni vinarski, sadjarski in poljedelski
šoli na Grmu pri Novem Mestu. Službina
znaša na leto 360 gld. v denarji. Prosto je stano-
vanje, prosta kurjava in svečava. S službo spojen
je tudi užitek deputatnega vrta. Službe zmožni po-
šljejo naj svoje prošnje podpisane vodstvu do
20. oktobra t. l.

Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske
šole na Grmu pri Novem Mestu,

dne 29. septembra 1889.

(799—2)

Lastne zaloge

v
tuzemstvu:

Dunaj, Budimpešta,
Praga, Levov, Gradec,
Trst.

R. DITMAR NA DUNAJI.

Največja tovarna za svetilnice v Evropi.
(Ustanovljena 1840.)

Lastne zaloge

v
inozemstvu:

Berolin, Monakovo,
Milan, Rim, Lyon, Varšava,
Bombay.

DITMAR-JEVE

SVETILNICE

R. DITMAR-JEVA

Dun. bliskovna svetilnica 30"
svetilna sila 105 sveč.

Fonometrično izmerila gospoda
Dr. L. Weber, kralj. profesor na vseučilišču v Bratislavi.
Dr. R. Benedikt, docent na tehniški na Dunaji.
R. Ditmar-jeva Dunajska bliskovna svetilnica
se spodaj
užiga, regulira in ugasuje.

Solnčni svetilec 15" in 18"

nov preverjena sistema za mizne, viseče in stenske
svetilnice.

R. DITMAR-JEV

Brilantni meteorni svetilec
s kroglastim plamenom.

Velikosti: 15", 20", 25", 30", 35", 45"
Svetilna sila: 31 50 70 87 133 157 sveč

mizne in viseče svetilnice, lestence, sten-
ske svetilnice, zaprte svetilnice itd.

Vse steklene stvari,

ki so potrebne za petrolejske svetilnice, — v največji
izberi.

Mizna svetilnica z brilantnim
meteornim svetilcem.

Dunajska bliskovna svetilnica
30".

Se posebno opozarja.

30") lahko prižgejo,

Posrečilo se mi je še bolj dovršiti svoje lani izumljene meteorske svetilce (s kroglastim plamenom), ki so dosegli velikanski uspeh v
tuzemstvu in povsod v inozemstvu, njihovo svetilno silo še povekšati, ravnanje z njimi pa napraviti jednostavnejše, da se (15", 20" in
30") lahko prižgejo, ko se proč vzame svetilničen venec, ne da bi se moral proč vzeti še cilindar, tulpa ali pa strešilo. (Glej podobo.)

Ilustracije in ceniki pošljejo

se takoj zastonj in franko.

(678—5)

Ditmar-jeve svetilnice ima skoro vsaka

boljša trgovina s svetilnicami na prodaj.

Tovarniška znamka.